

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 40C/283/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1414217623
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Kubiš
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2016:1414217623.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV samosudcom JUDr. Michalom Kubišom v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, zastúpený Bobák, Bollová a spol., s r.o., so sídlom Dr. VI. Clementisa 10, 821 02 Bratislava, IČO: 35 855 673, proti žalovanému: H. L., trvale bytom V. XXXX/XX, 841 02 Bratislava, o zaplatenie 410,85 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 237,52 eura spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 237,52 eura od 24.05.2013 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobu vo zvyšnej časti z a m i e t a .

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania pozostávajúcu z náhrady súdneho poplatku za žalobu vo výške 3,82 eura a z náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 14,20 eura do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku k rukám právneho zástupcu žalobcu Bobák, Bollová a spol., s.r.o., so sídlom Dr. VI. Clementisa 10, 821 02 Bratislava.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 410,85 eura spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,5 % ročne z dlžnej sumy od 24.05.2013 do zaplatenia z titulu nezaplatenia ceny elektronických komunikačných služieb poskytnutých žalovanému na základe zmlúv č. A5083001, č. 00132330 a č. A5519167 v celkovej výške 241,85 eura. Zvyšnú časť žalovanej istiny si žalobca uplatnil titulom náhrady škody, ktorá mu mala vzniknúť ako rozdiel medzi predajnou cenou telekomunikačného zariadenia vo výške 170,- eur (ktoré predal žalovanému na základe uzatvorených zmlúv) a jeho akciovou cenou vo výške 1,- eur. K tejto časti žalovaného nároku uviedol, že predstavuje škodu, ktorú žalovaný žalobcovi spôsobil tým, že získal telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom dodatku sa zaviazal používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Poukázal na to, že žalovaný si bol v zmysle dodatku vedomý, že telekomunikačné zariadenie je mu predávané za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.3 dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že sa žalovaný zaviazal užívať služby po dobu dohodnutú v dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že žalobcovi vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny telekomunikačného zariadenia).

Žalovaný sa k žalobe nevyjadril a v konaní zostal celkom nečinný.

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie na termín 19.04.2016. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní s tým, že súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti. Žalovaný, ktorému bolo predvolanie doručené dňa 02.03.2016, svoju neúčast' neospravedlnil, pričom nepožiadaval ani z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania. Vzhľadom na uvedené súd v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu ako aj žalovanej.

Súd pri rozhodovaní vychádzal z nasledovného skutkového stavu:

Žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 12.02.1999 zmluvu o poskytovaní služieb GSM č. 00132330, dňa 25.09.2010 zmluvu o pripojení č. A5083001 a dňa 18.02.2011 zmluvu o pripojení č. A5519167 s dodatkom (č.l. 3-14 spisu), na základe ktorých sa žalobca zaviazal poskytovať žalovanému dohodnuté elektronické komunikačné služby a žalovaný sa zaviazal zaplatiť za ne dohodnutú cenu. Zároveň žalobca predal žalovanému mobilný telefón so zľavou z jeho spotrebiteľskej ceny za kúpnu cenu 1,- eur. Žalovaný sa v bode 2.3. dodatku zaviazal okrem iného, že po dobu 24 mesiacov zotrvá v zmluvnom vzťahu so žalobcom a že po celú túto dobu bude využívať žalobcom poskytované služby a tiež, že sa nedopustí takého konania alebo nedá svojím konaním žiaden taký podnet a ani neumožní také konanie, na základe ktorého by žalobcovi vzniklo právo odstúpiť od zmluvy alebo právo vypovedať zmluvu z dôvodov nesplnenia alebo porušenia povinností zo strany žalovaného, ku ktorým sa zaviazal v dodatku a/alebo v zmluve, alebo na základe ktorého by bol žalobca oprávnený mu v dobe viazanosti dočasne obmedziť alebo prerušiť poskytovanie služieb. Faktúrou č. 2179965289 so splatnosťou 23.01.2013 (č.l. 16 spisu), č. 2180076100 so splatnosťou 23.01.2013 (č.l. 17 spisu) a č. 2179961932 so splatnosťou 23.01.2013 (č.l. 18 spisu) žalobca fakturoval žalovanému dohodnuté elektronické komunikačné služby za obdobie 01/2013 v celkovej sume 133,46 eura. Faktúrou č. 2183557918 so splatnosťou 23.02.2013 (č.l. 20 spisu), č. 2183562267 so splatnosťou 23.02.2013 (č.l. 22 spisu) a č. 2183671735 so splatnosťou 23.02.2013 (č.l. 23 spisu) žalobca fakturoval žalovanému dohodnuté elektronické komunikačné služby za obdobie 02/2013 v celkovej sume 99,21 eura. Faktúrou č. 2187180884 so splatnosťou 23.03.2013 (č.l. 24 spisu) žalobca fakturoval žalovanému dohodnuté elektronické komunikačné služby za obdobie 03/2013 v celkovej sume 4,85 eura. Faktúrou č. 2180029197 so splatnosťou 23.01.2013 (č.l. 19 spisu) žalobca fakturoval žalovanému poplatok za upomienku v sume 1,33 eura. Faktúrou č. 2183624731 so splatnosťou 23.02.2013 (č.l. 21 spisu) žalobca fakturoval žalovanému poplatok za upomienku v sume 5,- eur. Výzvou zo dňa 09.05.2013 (č.l. 15 spisu) žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy za poskytnuté elektronické komunikačné služby a náhrady škody a poplatku za mimosúdne vymáhanie v celkovej výške 627,32 eura do 23.05.2013.

Po právnej stránke súd vec posúdil nasledovne:

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách (ďalej len "zákon č. 610/2003 Z.z.") zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a) zákona č. 610/2003 Z.z. podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z.z. účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 43 ods. 1 písm. a) zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách (ďalej len "zákon č. 351/2011 Z.z.") podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

Podľa § 43 ods. 12 písm. b) zákona č. 351/2011 Z.z. účastník je povinný platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

Podľa § 517 ods. 1 prvá veta zákona č. 40/1964 Občiansky zákonník (ďalej len "O.z.") dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 O.z. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z. (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmlúv) výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 420 ods. 1 O.z. každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Keďže súd mal za preukázané, že žalobca na základe uzatvorených zmlúv č. A5083001, č. 00132330 a č. A5519167 a jej dodatku poskytol žalovanému v období 01/2013 - 03/2013 dohodnuté elektronické komunikačné služby v celkovej sume 237,52 eura, žalovaný však fakturovanú sumu v lehote splatnosti nezaplatil (čím sa zároveň dostal do omeškania), súd dôvodne podanej žalobe v tejto časti vyhovel a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 237,52 eura spolu s úrokmi z omeškania vo výške o 8 percentuálnych bodov vyššej ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania, t.j. vo výške 8,5 % ročne (§ 517 ods. 1 prvá veta, ods. 2 O.z. v spojení s § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z.). Súd pritom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania v súlade so žalobnou žiadosťou od 24.05.2013, t.j. odo dňa nasledujúceho po dni, ku ktorému ho žalobca výzvou zo dňa 09.05.2013 vyzval na úhradu dlžnej sumy, keďže v tomto období už žalovaný bol v omeškaní.

Súd zamietol žalobu v časti žalovaných súm 1,33 eura a 5,- eur (vrátane úrokov z omeškania z týchto súm) predstavujúcich poplatok za upomienku (fakturovaný faktúrami č. 2180029197 a č. 2183624731), nakoľko žalobca nepreukázal, že upomienky skutočne vyhotovil a žalovanému aj doručil a ani to, na základe čoho a prečo práve v takejto výške fakturoval žalovanému uvedené poplatky. Žalobca teda nepreukázal skutkový ani právny základ uvedeného nároku.

Čo sa týka zvyšnej časti žalovaného nároku, žalobca si ho uplatnil titulom náhrady škody, ktorá mu mala vzniknúť ako rozdiel medzi predajnou cenou telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou z dôvodu porušenia právnej povinnosti žalovaného zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom po dobu minimálne 24 mesiacov a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby.

Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu v zmysle § 420 O.z. sú:

- a) protiprávny úkon,
- b) škoda,
- c) príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou,
- d) zavinenie.

Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnuté kumulatívne splnenie všetkých vyššie uvedených predpokladov. V prípade nesplnenia čo i len jedného z nich, zodpovednosť za škodu nie je daná. V prejednávanej veci bolo preukázané, že žalovaný porušil svoju zmluvnú povinnosť platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby, čím bol splnený prvý predpoklad pre vznik zodpovednosti za škodu. To sa však už nedá povedať o zvyšných dvoch, keď žalobca nepreukázal existenciu škody a ani príčinnú súvislosť medzi konaním žalovaného a tvrdenou škodou. Škodou sa rozumie ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetku poškodeného a predstavuje majetkové hodnoty, ktoré bolo potrebné vynaložiť na to, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu, popr. k vyváženiu dôsledkov plynúcich z toho, že nedošlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu (porov. R 55/1971). Žalobca skutkovo vymedzil vzniknutú škodu ako rozdiel medzi zľavnenou kúpnu cenou, za ktorú predal žalovanému telekomunikačné zariadenie a nezľavnenou kúpnu cenou rovnakého typu telekomunikačného zariadenia. Súd zastáva názor, že za škodu nemožno považovať to, že žalobca v rámci ofenzívnej obchodnej politiky predáva telekomunikačné zariadenia za cenu nižšiu ako je ich trhovú cenu. Takýto cenový rozdiel nemôže byť majetkovou ujmom žalobcu, pretože je výsledkom zmluvného konsenzu medzi zmluvnými stranami (žalobcu a žalovaného). S uvedeným potom úzko súvisí aj absencia ďalšieho predpokladu pre vznik zodpovednosti za škodu, a to príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním a tvrdenou škodou.

Príčinná súvislosť predstavuje priamu väzbu javov (objektívnych skutočností), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). Vzťah príčiny a následku musí byť pritom priamy, bezprostredný a neprerušovaný (nestačí, ak je iba sprostredkovaný). Z takéhoto vymedzenia príčinnej súvislosti je potom zrejmé, že žalobcom tvrdená škoda nie je dôsledkom protiprávneho konania žalovaného (v tom zmysle, že porušil svoj záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom po dojednanú dobu viazanosti a platiť riadne a včas cenu poskytnutých služieb), ale je dôsledkom dojednaní kúpnej ceny (zľavnenej) v dodatku k zmluve o pripojení obidvomi zmluvnými stranami. Obidvaja účastníci teda právom aprobevaným spôsobom prejavili vôľu a dospeli k zmluvnému konsenzu o tom, že žalobca predá žalovanému telekomunikačné zariadenie za určitú kúpnu cenu a žalovaný za takúto kúpnu cenu telekomunikačné zariadenie od žalobcu kúpi.

Keďže teda v prejednávanej veci neboli splnené všetky zákonné predpoklady pre vznik zodpovednosti žalovanej za škodu v zmysle § 420 O.z., súd žalobu v tejto časti (vrátane úrokov z omeškania uplatnených z tejto časti) zamietol.

V tejto súvislosti súd poukazuje na viaceré rozhodnutia súdov SR v obdobných veciach rovnakého žalobcu, ktorými boli žaloby žalobcu v časti uplatnenej náhrady škody založenej na rovnakom skutkovom základe zamietnuté z obdobných dôvodov (napr. rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 20C/269/2013 zo dňa 28.03.2014, rozsudok Okresného súdu Revúca sp. zn. 7C/3/2013 zo dňa 13.08.2013 a mnoho ďalších, všetky dostupné na www.justice.gov.sk).

O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.. Žalobca mal v konaní iba čiastočný úspech, a to v rozsahu 57,80 % uplatneného nároku (vypočítaný ako rozdiel medzi uplatneným nárokom - suma 410,85 eura, úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 410,85 eura od 24.05.2013 do vyhlásenia rozsudku /vyčíslený na sumu 96,53 eura/, a priznaným nárokom - suma 237,52 eura, úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 237,52 eura od 24.05.2013 do vyhlásenia rozsudku /vyčíslený na sumu 55,80 eura/. Žalovaný mal úspech v rozsahu 42,20 %. Po odpočítaní úspechu žalovaného od úspechu žalobcu, potom súd priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 15,60 % pozostávajúcu z náhrady súdneho poplatku za žalobu vo výške 3,82 eura (15,60 % z 24,50 eura) a z náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 14,20 eura (15,60 % z 91,01 eura), a to za 2 úkony právnej služby po 29,88 eura (1. prevzatie a príprava zastúpenia, 2. písomné podanie na súd - žaloba) + 2x režijný paušál (rok 2014) po 8,04 + 20 % DPH (náhrada trov právneho zastúpenia vyčíslená v zmysle § 9, § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a/, c/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.). Súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť náhradu trov konania k rukám právneho zástupcu žalobcu s poukazom na § 149 ods. 1 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava IV.

Odvolanie proti rozsudku musí obsahovať všeobecné náležitosti každého podania podľa § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, podpísané datované, v dostatočnom počte rovnopisov a s prílohami, v opačnom prípade bude rovnopis s prílohami vyhotovený na trovy účastníka), a náležitosti podľa § 205 ods. 1 O.s.p. (proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, v čom sa rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O.s.p.):

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozsudkom, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.